

prin ea se recunoaște, că după soluțiunea dată, s'ar putea prea ușor, ca guvernul să refuze într-o bună zi plățirea rentei, sau ca școalele din Brașov, puse în această dependență de guvern, să nu mai fie organizate așa cum sunt astăzi.

Se teme va să zică, și cu drept cuvânt, Eforia din Brașov de consecuențele posibile ale soluției, și prin urmare e prea legitimă bănuiala, că proprietarii rentei, în fundul inimii lor, numai mulțumiți nu sunt cu arangamentul făcut.

Adevărul acestei afirmări îl mai găsim în fine confirmat într-o corespondență din Brașov a confratelui bucureștean „România Jună”, care în cesiunea rentei s'a arătat în adevăr independent atât față cu liberalii cât și față cu conservatorii. În această corespondență, dată dela 3 Febr. a. c., după ce se arată unele din peripețiile afacerii, din care se vede că biserica Stului Nicolae doria cu totul altă soluțiune, se constată următoarele:

„În urmă și la stăruințele metropoliei biserica se învoaște cu cele propuse și de o cam-dă'ă cere amânarea procesului. Într'aceia, apoi pertractările între guvernul din București și cel din Budapesta aduc la ființă rezolvarea rentei așa cum e cunoscută; ear biserica își retrage procesul”.

În aceeași corespondență se mai constată, că cei-ce susțin, că soluția este conformă condițiilor puse de biserica proprietară, între care numește cu numele pe dl Dr. Ioan Roșiu, sunt în mare rătăcire, căci, precum am văzut, tocmai contrarul este adevărat. Eată dar adevărit, că Eforia a primit soluțiunea numai sub presiunea, fie a Metropoliei din Sibiu, fie a guvernului din București sau din Budapesta.

Dar în fine, chiar dacă ar fi primit-o de bună voie, și chiar dacă ar fi propus-o însuși, este acesta un motiv suficient de a zice că soluțiunea este bună? Trebuie să accentuăm anume, că o corporațiune bisericască-școlară nu poate dispune de averea bisericii după plac, ca un simplu particular de avere sa? Nu știe toată lumea că de ori ce avere publică nu se poate dispune de cât în marginile legilor și regulamentelor în vigoare? Ear în cazul de față, legea organică a bisericii noastre ortodoxe nu dispune destul de lămurit, că fondurile bisericesti se păstrează și se administrează de organele proprii ale bisericii, după normele stabilite de Congres și aprobate de Monarhul?

N'avea prin urmare nici un drept biserica St. Nicolae din Brașov să propună sau să accepte soluția impusă de guvern,

ci datorința ei era să ceară aplicarea legii, ear dacă guvernul ar fi silit-o să se supună, în contra dispoziției clare a legii, era dator să se protesteze și să constate că silă i-se face.

Asemenea și organele superioare ale bisericii ar fi avut datorința, să oprească pe Brașoveni a primi ori-ce dispoziție contrară legilor bisericesti, în caz de a fi voit să o facă din îndemnul lor; ear în cas de presiune ilegală din partea guvernului, erau dator să sară cu ultima energie întru apărarea autonomiei bisericii încreștinată conducătorilor. Dar în loc de a face aceasta, în loc de a protesta măcar și a încerca să arate guvernului, că chiar și în Ungaria, în definitiv trebuie să domnească legea ear nu volnicia ministrilor, se vede că Metropolia din Sibiu a dat chiar mână de ajutor guvernului ca să impună vătămătoarea soluție. Sigur e cel puțin atâta, că organul Metropoliei, precum am văzut, în loc de cuvinte de protestare, nu are decât cuvinte de laudă și de recunoștință pentru guvern; prin această atitudine nedemă, I. P. S. S. Metropolitul Meșianu și consistorul din Sibiu s'au făcut în primă linie vinovați de periclitaarea caracterului românesc al institutelor din Brașov și de violarea atât de gravă a autonomiei bisericesti!

Acesta este adevărul!

Războiul buro-englez.

Încercarea a lui Buller.

Ziarul „Central News” din Londra i se telegrafează din Chiveley, că Burii și-au transferat tunurile Tom și Creusot din partea de cârmă Colenzo a Ladysmithului. Această telegramă spune, că Burii din tabără bine întărită slobodă fucuri asupra trupelor lui Buller, cari au pierdut foarte mulți oameni din pricina aceasta.

Ziarul „Times” cu datul 24 Februarie i se raportează din Colenzo: Inaintarea mai departe a lui Buller a fost învinsă împedată din partea Burilor, cari de ambele părți au zăchurii foarte bine întărite Sâmbătă (24 Februarie.) la amezai Buller a comandat un asalt general, Burii însă au rămas neclintii și au pricinuit mari pierderi în oastea engleză.

Insuși Buller raportează la Londra, că în luptele dela 20—24 Februarie au pierdut o mulțime de ofițeri, dintre cari 7 inși au căzut, între aceștia și trei coloneli, ear 24 inși

au rămas răniți și unul a dispărut.

Caracterizarea lui Cronje.

O telegramă din Londra, cu data 26 Februarie n., spune, că un mare personaj u, anume Robinson, care ani mulți a petrecut între Burii și care din proprie experiență și temeinic cunoaște poporațiunea din amândouă republicele buri, — caracterizează pe generalul Cronje în chipul următor:

„Cunosc de mult pe Cronje, de care mă leagă o prietenie intimă și mi ar plăce să-i string mâna, să-i spun admirațiunea, cu care-l dătesc azi, de sigur, toți Englezii p-ntru ținuta și eroismul lui de până acum. Cronje nu este dușman, dar vitejia nelintrecută, cu care a resitat armelor engleze cu cele 6000 de oameni, trebuie să i-o recunoaștem cu toții. Dar cel-ce îl cunoaște, nici nu poate să aștepte altceva dela dînsul. Cronje nici odată nu va capitula de bună voie, și nici nu cred, ca oamenii să-l constrîngă la asta, căci vechia gardă este cu el, și cu el va căde împreună. Nici un general bur nu are ca el așa putere asupra Burilor, cari îl consideră de nebiruit și-l adoară. Un singur cuvânt de-al lui ajunge, ca nou curaj să verse în inimile lor. Situația lui Cronje acum nu e cea mai bună, dar el chiar și astfel săptămâni de zile poate să înfrunte atacurile lui Roberts. Cronje și-a ales anume acest loc de tabără, fiindcă e aproape de Bloemfontein și fiindcă servește ca foarte bun punct de apărare. Un asemenea ținut de riu în Africa-sudică este o creațiune proprie a naturii. Câte-odată se ridică la 30 urme peste suprafața apei și e de tot potrivit pentru apărare. Aceste șanțuri necondiționat asigură oștirea în contra focurilor de tunuri. Câșiva Burii rămân pază la punctul cel mai înalt al ținutului, și la cel dintâiu avis întreagă oaste, sub cel mai bun scut, poate continua focurile ucizătoare împotriva Englezilor.

„Cronje e om mic de statură; înțelepciunea i-o poartă cel din față. Ochiul lui exprimă blândete și liniște Originea 'st-o trage dintr-o vechie familie de hugenoți, care în urma edictului de Nantes a trebuit să emigreze din Franția. Pe atunci numele familiei era Cronier. — Generalul Cronje e un bărbat cu o minte extra-ordinară, care se știe scoate și din cea mai grea situație. Nu-și pierde nici odată sângele rece, nu-l supără de loc nici cel mai mare pericol, și mai virtos aceste calități îl fac general în puterea cuvântului. Faptele săvârșite de el în anii opizeci ne sunt în proaspătă memorie. — Soția lui îi este un demn tovarăș, și tot atât de curajoasă ca și dînsul. Ea cu el se găsește și acum în tabăra de la Paardeberg. E o scortitură, fără îndoială, că ea a vroit să-l înduplece la capitulare; din contra femeile buri însăși încurajează pe bărbații lor și i'î îmbărbătează la rezistență. Chiar și în anii de mai nainte adese ori s'a

intemplat, că în luptele cu Negri buri umpleau tunurile, până-ce la sloboziau asupra dușmanului”.

Cronje a capitulat.

Încă ieri după amezai a Arad știrea tel grafică, că generalul din Oranje, viteazul Cronje, n'poate timp trupe de ajutor, — a fost stăruind.

Eată știrile mai recente despre eveniment:

Cu data 27 Februarie grafează din Londra: „Lordul a raportat ministrului de război generalul Cronje s'a predat o trupele sale. Cronje este prieten al Englezilor”.

În urma acestei știri, bucuria din Londra e indescriptibilă. După bătaii suferite, e foarte natural, că să iubileze și ei odată, deși unica lor învingere în tot războiul de cinci luni cu mica poporațiune buri.

Toate străzile orașului Londrei desuite de lume și în marea lor oamenii se îmbrățișează unul pe altul din popor se ivesc în toate cari în gură mare strigă: „Să Regina, lordul Roberts și Chamberlain nistrul coloniilor!”

Foile engleze toate au se separate și publică știrea cu litera nă.

Insuși primarul Londrei a poarta edificului „Mauson House” gramăi, care e cetită de lume imensă.

Știrea despre învingere a fost năcată numai decât și reginei Victoria a răspus: să se exprime deplină șămire lordului Roberts și armatei buri.

Sorții războiului.

Cu data de ieri (27 Febr.) se vindează din Londra:

„Aci e generală părerea, boiul se apropie de sfârșit. Războiul curând o să între în Bloemfontein tala Oranjului) și va încheia cu cel puțin cu unul din statele buri.”

Capitularea lui Cronje era deznădă. Timp de-o săptămână, cât viteazul general cu 6—7000 de Burii a susținut cu atâta eroism în contra armatei buri de peste 30 000 oameni și în contra

FOIȚA „TRIBUNEI POPORULUI.”

EA SCRIE.

Din limba germană după Max de Weissenthurn, trad. de Iuliana Nastescu

(Urmare.)

Cu această iubire în inimă el putea să păsească cu toată siguranța chiar și înaintea contesei de Brügge, era vorba numai de un pas convențional, care se putea exprima prin puține cuvinte. După ce a implinit acest pas, voia numai decât să spună și Antonietei și lui Rudolf, cele întemplate. Era convins că aceste inimi sincere se vor bucura auzind de fericirea lui.

Contesa Iela de Brügge primi pe Henric într'un mod foarte prevenitor. Părea că a uitat întemplantul din trecut și când dânsul făcu observarea că are o rugare de a-i împărtăși, îi întinse mâna și vorbea cu dânsul într'un ton așa de sincer, încât îl surprinse.

„Mă voi simți foarte fericită, dacă voi fi în stare a ține și servi cu ceva—de ac ea vorbește ca și cătră o soră, fără nici o rezervă!”

Incurajiat de aceste cuvinte, îi povestii despre iubirea ce o simte pentru Helena

și cum aceasta nu voaște a-i da răspuns până-ce nu a primit învoirea ei, a contesei de Brügge, din cauza aceasta a venit deci la dânsa, ca să o roage a-i ajuta spre a deveni cel mai fericit din lume.

Contesa îl asculta zimbînd, ear după ce dînsul sfârșii, îi zise:

„Eu sigur că nu-ți pun în cale nici o pedecă, dragă Henric, Helena este o ființă extraordinară, cu o inimă foarte bună, poți fi sigur de binecuvîntarea mea, — dacă nu —dacă nu-ți vei pune D Ta singur pedeci cari cugești că nu se vor putea înlătura!”

„Ce va să zică aceasta? Nu te înțeleg!”

„Am Auzit că nu-ți plac femeile cari scriu—și Helena—scrie!”

Ea scrie!”

Lui Henric i-se părea că a primit o palmă.

„Da”, urmă contesa „dânsă a produs deja frumoase lucrări — dar de la natură foarte retrasă și modestă nu a avut cutezanța a se prezenta ca autoară și pentru-ca să-și ușoreze poziția de a merge pe la editori și redactori, i-am dat sfatul, ca să se gireze de trimisă a mea; cu manuscriptele, așa zicînd străine, putem mai ușor merge undeva decât cu cele proprii, și de aceea—și nu din îndemnul superbiei — am trimis pe Helena cu manuscriptele contesei

de Brügge în lume. D-Ta vezi dară, dragă Henric, că mi-ai făcut puțină nedreptate, pentru-că eu în viața mea nu am scris nici un șir spre a fi tipărit, și prin urmare Helena Limbach a fost pe deplin îndreptățită a dispune după plac de manuscriptele contesei dela Brügge.”

Henric sta ca petrificat; nu știa ce să facă? îi venia a rîde singur de sine, fiindcă n'a fost destul de înțelept a prevedea împregiurarea aceasta. Se simțea însă și rușinat că a spus contesei cuvinte pe cari aceasta nici nu le-a meritat — apoi s'a mai supărat și pe Helena, fiindcă nu i-a spus adevărul. — Dar mai presus de toate era foarte amoresat, și din această cauză foarte aplicat a ierta și a uita toate, dacă și lui i-se vor ierta expresiunile aspre ce le-a exprimat despre femeile învătate.

El se despărți de contesă ca un amic bun, plecînd a căuta pe Helena, care ca un păcătos prins, ședea în parc așteptînd cu lacrimi în ochi relatarea lui. Oare ierta-va el ceea-ce a făcut dânsa? — și oare va pretinde el ca să abzice de a mai scrie? Aceasta era a doua întrebare, care o neliniștia și mai mult. Dacă dânsul va pretinde aceasta, — era decisa a abzice — dar și va ea atunci fericită?

Marinimos, cum îi făcea iubirea — Henric împărtășii curînd soluțiunea do-

rită, cu atât mai bucurat, fiindcă își mărturisise cu lacrimi în ochi, că frica de a nu putea cuceri iubiretului, pe care de la prima vedere i-a-i iubi, a fost cauza că nu și-a răpăcatul că scrie. Unde ar fi pe care să nu-l măgulească că are atâta vază înaintea unei femei a-i însuși un grad oare care de

Impăcarea era deci deplină și cirea nemărginită. Antonieta erau asemenea foarte mulțumită, și trebuia „a scrie” sau „a nu scrie” deocamdată nedecisa.

Seara la masă, Rudolf poruncii servi Champagner, pentru-că nu puștin fără a rosti toastul obișnuit asupra părechii; cu vocea emoționată sculându-se:

„Iubitul meu frate, Henric de — și mireasa lui frumoasă — jubestră soră Iela de la Brügge — ească!”

Toți cei de față se sculară. la cuvintele lui Rudolf era mai să — contesa cea stricată de vârstă, mireasa lui? ce drac de glumă și aceasta? — cugeta el și îi și lui Rudolf care venia tocmai spre a-l felicita.

ului de foarfă ale tunurilor engleze, lordul Roberts s'a putut convinge, că una e aupta pentru interesul banului, și alta e aupta pentru sîngele pentru libertate, pentru păstrarea cauzei sfinte a patriei.

O telegramă a lordului Roberts trimisă tot ori la Londra spune:

„Prin capitularea taberei lui Cronje, vreo 3000 Buri au căzut prizonieri în mâinile Englezilor. Generalul Cronje va fi dus la Capstadt“.

Dr. Leyds despre capitulare.

Cu data de 27 Februarie se telegrafează din Bruxella:

„Dr. Leyds, reprezentantul diplomatic al Transvaalului, combate cu vîrta hotărîrea știrii lansată, că capitularea lui Cronje ar însemna înfrîngerea cauzei de libertate a Burilor și că acum eroii libertății s'ar gândi să ceară o pace umiltoare pentru Buri. Nici chiar căderea orașului Bloemfontein n'are să siliască pe Buri la aceasta. Nici Krüger, nici Steyn nu voesc pacea. Razimul lor cel mai puternic este: în dreptatea cauzei lor. Cronje a putut să cadă cu cele 7000 de oameni, dar învingerea celor 55.000 de soldați englezi, numai un revanș pentru Maiuba poate să fie, nici decît însă un triumf reportat asupra Burilor. (O aluziune la lupta din 1881 la Maiuba, unde Buri au silit trupele engleze la depunerea armelor).“

Din Bucovina.

A 55-a confiscare a „Patriei“ Numărul de Vineri al ziarului „Patria“ care a fost confiscat. De astădată nu a putut mișta bar. Bougaignon critica adevărat și severă despre „rodnică“ sa activitate în Bucovina, ce i-a făcut o dep. Dr. Popovici înaintea alegătorilor săi din Câmpulung.

Agencie publică în Cernăuți. Prin decretul ministrului guvernului c. r. ad Nr. 24231 din 1899 s'a acordat — spune „Patria“ — lui Enriș Baltinescu concesiunea pentru exploatarea unei agenții publice cu sediul în Cernăuți, conform decretului cab. imp. de la 16 Aprilie 1883 Nr. 8782. Astfel d-se este autorizat pentru conceperea de scrisori, petiții și recursuri, cum și la substituarea părților în afaceri financiare și politice, fie de ori și ce natură. Biroul este: Strada Democrată Nr. 8 etajul I.

NOUȚĂȚI

Arad, 28 Februarie 1900.

Istoria bisericii române în Ardeal. O carte foarte interesantă și prețioasă a apărut de curînd, anume volumul al doilea din lucrarea intitulată: „Fragmente din istoria Românilor“ de Eudoxiu baron Hurmuzachi, care se publică sub auspiciile ministerului cultelor și instrucției publice și ale Academiei Române, în traducere, din limba germană, făcută de dl Ioan Slavici. Tomul acesta cuprinde istoria bisericii române din Ardeal și se ocupă în deosebi cu istoricul anului cu Roma, presărînd toate fazele prin care a trecut și condițiile cu care s'a făcut. Astăzi, când tendințele congruente pentru autonomia catolică sunt cunoscute, reînprospătarea acestui istoric devine foarte interesantă. Capitolul cel mai instructiv este acela, care ne schițează rolul și activitatea episcopului Inocențiu Klein.

Știri ziaristice. În numărul său de la 16/27 Febr. „Tribuna“ aduce știrile că la acel lococ va apărea numai de cînd ori se sepărămă, anume: nu ve mai apăre Vineri. Aceasta din cauză că în virtutea unui legi de presă ar fi trebuit să se înțelegea la o sumă mai mare, ceea ce se reputănd face, este silită să-și suspendeze apariția zilnică.

Trist! Actualii conducători ai falnicului ziar de odinioară, n'au jertfit nici un

ban, ci au găsit toate gata, înfîntat de alții. Acum, când e vorba de jertfe, dau îndărăt?!

La tot cazul, din punct de vedere național, faptul acesta numai cinste nu ne face. Era de altfel fatal, ca o foaie condusă, patru ani, de Daianu, să meargă îndărăt, ca raoul.

Senat orășenesc—nepatriotic. Sub acest titlu „Egyetértés“ în numărul de ieri publicat din Sopron știră despre un caz „revoltător“—cum îl numește. Și cazul îl spune în următoarele: „Publicul patriotic al orașului, ca în toți anii, așa și în anul acesta aranjează o serbare impunătoare la ziua de 15 Martie. Din acest prilegiu comitetul arangeator s'a adresat la senatul orășenesc, rugîndu-l ca să arboreze steag și la casa orașului. Senatul orășenesc însă n'a putut să împlinească cererea comitetului, declarînd că orașul nu poate în chip oficial să serbeze pe 15 Martie ca serbătoare națională, fiindcă legea pre scrie ziua de 11 Aprilie. Și în faptă — spune „Egyetértés“ — senatul în acest sens a presintat cererea comitetului înaintea adunării generale, ca dorința aceluia să nu fie îndeplinită. Pentru această deciziune a senatului orășenesc—continuă kossuth'stul — în cercurile populației patriotice a orașului indignațiunea e foarte mare și se crede, că adunarea generală va rectifica acest scandal rușinos al senatului.“

Cununia prințului Lobkovitz. Comandantul corpului de armată din Budapesta, principele Rudolf Lobkovitz, și-a serbat luni (26 l. c) cununia în biserica garnizoanei din Buda cu doamna Friderica Kronau, văduva fostului comandant de corp baron Edelsheim-Gyulai.

Cea din urmă 1/13 a lunii. În liniște și aproape neobservată a trecut la vecinicie ultima zi de 1/13. Aceste două cifre pentru ultima dată s'au întîlnit la 13 Februarie st. n. 1900 și mai mult nu se vor vedea nici odată. Cu ziua de 14 Martie începînd — calendarul vechiu rămîne cu o zi și mai înapoi, ear'cel nou sau Gregorian, tot cu atîta merge înainte. Cu ziua numită deci începem de prima dată a scrie 1/14 și de aci în olo totdeauna la începutul fiecărei luni după calendarul vechiu sau Iulian.

Monografia școalelor centrale române gr.-or. de la Brașov. Anul acesta — cum se știe — se împlinesc 50 de ani de la înființarea liceului român din Brașov. Din acest prilegiu Brașovenii și direcțiunea liceului vor arangea la sfîrșitul acestui an școlar frumoase festivități școlare și culturale; tot atunci se va pune basă plănuitului interesat pentru elevii săraci, dar harnici. Ceea-ce va fi mai însemnat pentru publicul românesc de pretutindeni, va fi monografia școalelor, cu lucrarea căreia a fost însărcinat cunoscutul profesor de acolo dl Andrei Barșeanu. Data fiind importanța culturală pe care aceste școale au avut-o în această jumătate de veac; greutatea prin care școalele au trecut: devotamentul și abnegația profesorilor și susținătorilor lor — monografia aceasta va fi un adevărat monument al literaturii noastre.

Mon reprezentant diplomatic al monarhiei la Sofia, în locul lui Guido Call-Rosenberg devenit ministru de comerț austriac, — a fost numit Ladislau de Müller, dându-i-se și titlul de consul și ministru plenipotențiar extraordinar al monarhiei.

Banii vechi de 1 cr. să mai primesc spre schimbare la percepțoritate până la 30 Iunie a. c. Dar numai cei cu pajură și scrisori ungurească pe ei; cei cu austriacă să resping. În schimb să dau crucerile noi cu numărul 2 pe ei (de doi fleri).

Neolog. Ni se comunică următoarea veste tristă: Vasile Sarkadi, notar cerc.

pensionat, care după un morb greu și îndelungat, suferit de resignațiune creștinească, fiind împărțit cu sfințele sacramente ale muribunzilor, și-a dat nobilul sau suflet în mâinile creatorului Sămbătă, în 24 Februarie n. la 5 oare dimineața, în etate de 73 ani. Astrucarea scumpelor rămășițe ale defunctului s'a săvîrșit după ritul bisericii gr.-cat. în 26 Februarie la 2 oare după amiază. Fie-i țîrîna ușoară și memoria binecuvîntată!

Cine e Bigner? Citim în „Tribuna“: Mă mir, că nici un Român din căpi cunosc pe subjuțele Bigner din Baia-de-Criș, nu și-a luat osteneală să informeze publicul românesc despre caracterul acestui slujbaş regesc din țeară noastră (care a osândit pe cei trei studenți).

S'a scris că ar fi Evreu. Nu e Evreu, ci e ficiorul unui Sas (măcelar) din Alba-Iulia, ear mama lui a fost Maghiară. Acum dar cu ori inea lui suntem în clar, ear' caracterul lui e ușor de a fi priceput. Instrucțiunea școlară a supt-o în gimnaziul rom.-cat. din Alba-Iulia, în care tinerimea studioasă română e mult persecutată, deci el numai cu șovinism a fost nutrit.

A fost acest domn aplicat mai în anul trecut ca vicenotar în Sibiu, unde s'a sătorit cu flica avocatului Szabó

În timpul petrecerii sale în Sibiu, într-o călătorie cu bicicleta la Ocna-Sibiu lui, a călcat peste un copil de vreo 10 ani a lui Ioan Artimon din Ocna-Sibiu și l'a frânt un picior. S'a făcut cercetare penală, dar' cu toate dovezile date, afacerea s'a sistat. Românul are un prunch schilav a-l grijii ear' vicenotarul a avansat; dreptate nu i s'a făcut Românului și nici măcar desdauare nu i s'a da“.

Petrecerea românească din Oradea mare. Despre petrecerea românească din capitala Bihorului, arangeată luni seara în sala cea mare a restaurantului „Arborele verde“, ziarul „Nagyvárad“ scrie următoarele:

„Tinerimea română din Oradea mare a arangeat o petrecere cu un succes strălucit în sala mare de la „Arborele verde.“ În rîndurile publicului elegant am văzut acolo în număr complet inteligența română atât din Oradea, cât și din Impregiurime. Jocul a fost precedat de concert, ale cărui piese au fost executate toate cu adevărată artă. Îndeosebi a avut mare succes d-șoara Adelina Păso, care prin arta cântării sale din violină a încântat întregul public. Între altele legenda lui Wienavski a predat-o spre plăina mulțumire a publicului, care a însoțit-o cu furtun de aplause, așa că a trebuit să bisese mai multe din piesele executate. D-șoara Valeria Pop, elevă excelentă a conservatorului din Budapesta, a avut mare succes prin frumoasele sale cântece. Cu un glas plin de farmec a cântat piesa „Sans amour“ de Chanisade și câteva cântece populare românești. D-șoara Olivia Bardossy a executat admirabil la pian „Erlkönig“ de Liszt și o compoziție românească. Pe toate trei fermecătoarele debutante publicul le-a întîmpinat cu ovaiunți imense și le-a surprins cu frumusețe buchete de flori — S'au mai produs la concert și juriștii Aurel Zigre și Nestor Porumb, cel dintăiu prin cântare frumoasă, ear al doilea prin o succasă declamațiune. Corul tinerimii asemenea a executat mai multe piese, dintre cari îndeosebi cea din urmă a fost repetată de mai multe ori. — După concert s'a început jocul, care foarte animat a ținut până dimineața. În pauș o parte din membrii comitetului arangeator au jucat „Călușerul“ și „Bătuta“ în originalul costum național“.

După acestea foaia numită înșiră numele damelor, și ale membrilor din comitetul arangeator.

Concert și teatru în Lipova. Corul vocal român gr.-or. din Lipova, invitat la Concertul împreunat cu Représentațiune teatrală și cu dans, în sala hotelului „Regele Ungariei“ Duminecă, în 20 Febr. 4 Martie a. c. Începutul punct la 7 și jum.

ore seara. Intrarea cu bilete: locuri numerisate, de persoană: rîndul 1—2: 1 cor. 20 fl.; rîndul 3—4: 1 cor.; rîndul 5—6: 80 fl.; loc de stat: 50 fl. Venitul curat este destinat pentru procurarea hainelor de „Călușeri.“ — Suprasolviri se primesc cu mulțămît și se vor evita pe cale ziaristică. — Programul e bine ales și variat.

Concert și joc în Lugoj. Reuniunea română de cântări și muzică din Lugoj aranjează Sămbătă, în 3 Martie (19 Febr.) 1900, în sala otelului „Regele Ungariei“, concert împreunat cu petrecere și dans, la care invită comitetul. Prețurile de intrare: Prima grupă de scaune 2 cor. de persoană; a doua grupă de scaune 1 cor. și 60 fl. de persoană; loc de stat 1 cor. de persoană; galerie 60 fl. de persoană. Venitul curat este destinat pentru fondul „Reuniunii române de cântări și muzică din Lugoj“. Începutul la 8 oare seara. Programul ales și variat.

Metropolitul Bulgarilor, Clementiu, după cum se telegrafează din Sofia, zace de tot greu bolnav. A fost provăzut și cu sfînta cuminecătură.

Măestrii români din Oravița-montană invitată la balul industriașilor ce se va aranja Duminecă, în 20 Febr. (4 Martie) 1900, în sala hotelului „Coroana ung.“ din Oravița. Venitul este destinat pentru confecționarea unui steag bisericesc. Intrarea de persoană 1 coroană, de familie 2 Coroane 40 fl. Supra solvirile se vor cuita cu mulțămît pe cal jurnalistică. Începutul la 8 oare seara. Comitetul arangiator.

Concert și joc în Ghioce. Ni se trimite invitare la concertul împreunat cu joc, ce va aranja corul vocal bisericesc sub conducerea tînrului Titus Miu Duminecă, la 4 Martie nou a. c. în sala școlii gr.-or. din loc. Venitul curat este destinat pentru sporirea fondului, ridicării unei cruci înaintea sfîntei bisertei. Prețul de persoană: locul I.: 70 fl., locul II.: 50 fl. Începutul la 7 oare seara. Comitetul arangiator.

Din fundul mărilor. Căp-va Greci îndrăsnit s'au apucat de un lucru cutezat: să se scufunde scutiți de un clopot de umblat sub ape, pe fundul mărilor și să scoată scumpețurile ce le vor pute afla într'insele. Întăia încercare au trecut-o cu noroc. S'au scufundat în apropiere de Cesme, unde nainte cu căp-va ani știa că s'a înecat o corabie rusească de răsbou, cu multe de toate pe ea, și au scos 12.000 de talari de aur, aflați printre ruinele corăbiei, și felurite scumpețuri. Îndrăsnit scufundătorii au căpătat două sute de mii de franci dela guvernul ruseesc pentru monedele aflate, ear consulul ruseesc din Grecia, a primit în seamă talerii și scumpețurile scoase din fundul apelor mărilor. Acum ei își cearcă norocul și în alte locuri.

„Familia.“ Apare în Oradea mare în fiecare Duminecă. Abonament pe an 16 coroane; pe jumătate an 8 cor.; pe 3 luni 4 coroane. Pentru România pe an 20 lei. Anul XXXVI. Nr. 7 din 25 Februarie n. are următorul cuprins: Inocențiu Klein (din scrierile lui Eudoxiu br. Hurmuzachi; trad. de I. Slavici), continuare din numărul anterior. — La frontieră, poezie, de Iosif Roman. — Un duel (fragment dintr-o piesă), de I. Vulcan. — Lăcrămioara, poezie, de Sănpetrescu. — Curentul național în literatura rusească, de Drd. Coriolan Nedelcu. — Doine populare din Banat (din Panciova), culese de Ales Țințariu. — Cronică literară (recensiunea volumului „Poesii noue“ al lui Duiiu Zamfirescu). — Știri literare, artistice, bisericești școlare și sociale.

Ilustrațiuni: Contesa Chotec; tablou simbolic).

„Ungaria și Ovreimea“ Sub acest titlu a apărut în Budapesta un voluminos op politic și economic din peana lui Petrassevich Géza, un tînr publicist și scriitor economic, care și până acum s'a ocupat în mai mulți articoli de ziar cu chestia ovrееască. Opul se estinde pe 208 pagini, costă 3 coroane și se poate comanda la „Szent Gellért kath. müintézet“ în Budapesta, VIII. strada Prater Nr. 44.

Editor: Aurel Popovici-Barclanu. Red. respons.: Ioan Russu Șirianu.

„ALBINA“ Institut de credit și economii în Sibiu.

Nr. 4857.

Domnii acționari ai Institutului de credit și economii „ALBINA“ se invită prin aceasta în virtutea §. 20 al statutelor societății la

a XXVII-a adunare generală ordinară,

care se va ține în Sibiu Sâmbătă, în 31 Martie 1900 st. n., înainte de amiază la 10 ore în casa institutului (Strada Baier Nr. 1.)

Obiectele:

1. Raportul anual al Direcțiunii; bilanțul anului de gestiune 1899 și Raportul comitetului de supraveghiere.
2. Distribuirea profitului realizat conform bilanțului.
3. Distribuirea sumei destinate pentru scopuri de binefacere.
4. Fixarea prețului marcelor de prezență pe anul curent.
5. Modificarea regulamentului de serviciu pentru oficialii institutului
6. Alegerea a 2 membri în consiliul de direcțiune în sensul §-lui 36 din statute.
7. Alegerea membrilor comitetului de supraveghiere.

Domnii acționari, cari în sensul §§. 22, 23 și 24 din statutele societății voiesc a participa la adunare în persoană, sau prin plenipotențiați, sunt rugați a-și depune acțiunile și eventual dovezile de plenipotență, cel mult până Mercuri în 28 Martie a. c. st. n. 6 oare p. m. la cassa centrală în Sibiu, sau a filialei în Brașov.

420 1—1

Sibiu, 13 Februarie 1900

Direcțiunea.

Calendarul nostru

pe anul visect 1900

ca prim calendar scos în tipografia noastră

a apărut tocmai acum

cu ilustrațiuni, cu un bogat și variat cuprins literar.

Prețul 30 cr.

plus 5 cr. poro postal.

Doritorii de a și-l procura sunt rugați

a se adresa la

Administrația „Tribunei Poporului“

La comande mai mari de 10 exemplare

dăm 20% rabat.

ADMINISTRAȚIA

„Tribunei Poporului“.

A apărut

Și să află de vânzare la administrația „Trib. Poporului“ următoarele opuri:

1.) „Calendarul nostru“ — pe 1900. prețul	— — — — —	cor. —.60 fl.
2.) „Amicu Poporului“ — de Titus Vuculescu, pretor. Indreptar practic în cauze administrative. Prețul	— — — — —	„ 1.— „
3.) „Lupta pentru drept de Dr. Rudolf Ihering traducere de T. V. Păcățean, prețul	— — — — —	„ 2.— „
4.) „Judecătorii eu jurații“ — de Teodor V. Păcățeanu, prețul	— — — — —	„ —80 „
5.) „Libertatea“ — de Ioan Stuart Mill, tradusă de T. V. Pacățianu, prețul	— — — — —	„ 2.— „
6.) „Principiile politicele“, după Dr. T de Holtzendorf, de T. Păcățianu—prețul	— — — — —	„ 4.— „
7.) „Caractere morale“ — exemple și sentințe culese din istoriile și literaturile popoarelor vechi și moderne, de Ioan Popea, profesor în Brașov. Prețul.	— — — — —	„ 2.50 „
8.) „Răsboiul pentru neatârare“ și „Povestea unci coroane de oțel“ ambele de George Coșbu. Prețul Răsboiului	— — — — —	„ 1.20 „
Prețul „Coroanei“	— — — — —	„ 1.60 „
9.) „Din vremuri apuse“ — de Judita Secula nasc. Truția — prețul	— — — — —	„ 1.— „
10.) „Vieritul“ — de Petru Vancu, prețul	— — — — —	„ 1.— „
11.) „Teoria Dramei“ — de Dr. Iosif Blaga. Prețul:	— — — — —	„ 3.60 „
12.) „Juvenilia“ — de Sextil Pușcariu. Preț:	— — — — —	„ 1.60 „
13.) „Cuvântări bisericesti“ — traduse de Ioan Genț. Preț.	— — — — —	„ 5.— „
14.) „Pribeag“ — de Ioan Iosif Seeopul, preț	— — — — —	„ 1.50 „
15.) Instrucțiuni populare despre Datorințele și Drepturile purtătorului de dare edate de Vilchelm Niemandz prețul	— — — — —	„ 1.20 „
16.) „Liturgia Stului Ioan Crisostom“ (pe note) pentru cor mixt pe 4 voci — de Nicolae Stefu învățator în Arad. Aceasta liturgie conține toate cântările liturgice, ce are să răspundă corul în Dumineci și sărbători. Pe lângă acestea mai conține irmoase pricesue și un adaus de cântece populare. Toate imnele se pot cânta și numai pe 2—3 voci. Prețul unui exemplar s'a redus dela 6 la 5 euroane.	— — — — —	

La comande să se mai adauge de fle-care op 10 fleri spese postale.